Hermann Hesse

AN DIE SCHÖNHEIT

Gib uns deine milde Hand!
Von der Mutter Hand gerissen
Irren wir in Finsternissen
Kinder durch ein fremdes Land.

Manchmal wenn es dunkel war,
schenkte eine Heimatweise (píseň, nápěv z domova, z vlasti)
Deiner Stimme wunderbar
Licht und Trost der bangen Reise.

Wanderer ohne Ziel und Pfad,
irren wir in dunklen Weiten:
Wolle du uns gnädig leiten
Bis der große Morgen naht!

Můj překlad:

Hermann Hesse NA KRÁSU

Ruku dej nám jemnou svou!
Z rukou matky vytrženi
Bloudíme jen temnotami
Děti zemí neznámou.

Někdy, když bývalo tma,
z tvého hlasu zaznívala
milá píseň domova,

útěchu na cestě dala.

Bez cíle tu jdeme zemí
Bloudíme jen v dálce šedé:
Kéž nás milostnivě vedeš
Až k velkému rozednění!